ГИВ N 1347

безмолко идѫхъ да забравя да ви кажа ~~нѣщо~~ да замиувачисто на г-на Лишина отъ София. Тази день ~~Вие~~ черъ день заминоди отъ неговитѣ ~~хр~~ малобройни приятели, и едва едвамъ не въ трауръ отиде духа нѣкои да го непращатъ и дори бдоста далеко. При всичкото ~~обаче~~ благополѫчие на паметѫ кѫмъ россия и кѫмъ русското мие въ общо, много на ~~нѣкъ мукатно мо население~~ си позволиха да ~~въвлѣкѫ~~ потвърдятъ кальвкъ подиръ му. Непонасѫда Гова, Едни ~~казуваха ча г-на~~ подъ предлогъ че теръкъ кажвкъ ~~се обаче~~ отъ душата ивъ, а другъ и е лѫдъ ~~се отъ~~ ~~душата~~ ~~се въ двуличие~~ ~~ще въ~~ ~~сно, си кажваха: да носе невръе.~~ Колкото и да ~~ми~~ се виждане непримѣчно и не при= виждѫ да кривото поглѣдване го ~~по~~ ~~ще~~ ~~по~~ ~~ще~~ ~~по~~ ~~ще~~